

## Дружна родина

[Професор Валентина Шевченко]



#1-2 от 08.02.2021

Кафедрі 100 років! І останні 10 років моя доля пов'язана з кафедрою електричних машин. Теж ювілей, нехай і маленький. Час – дивовижна річ. Минуло 10 років, а перші кроки пам'ятаю до дрібниць: як мені заяву не підписував декан, і як мою кандидатуру відстоював завідувач кафедри В. І. Міліх. Як у перший робочий день у мене за розкладом були лабораторні роботи, і на допомогу прийшов колега А. М. Масленніков. Як сприйняли мене, нову людину, співробітники кафедри, і ще багато хорошого. І час показав: головне на нашій кафедрі – взаємодопомога і приязне ставлення, повага один до одного. Ми живемо в дуже неспокійний час, і не слід забувати про людяність у стосунках. Це важливо!

Наша кафедра – велика родина, і кожен має свою роль як у сім'ї: старші допомагають молодшим своїм досвідом і мудрістю, молодші приносять нові ідеї, відкривають нові напрямки. Ми з сумом і теплотою згадуємо тих, хто пішов, зберігаємо пам'ять про них. Та найголовніше – це ставлення до студентів. Уже через місяць після зарахування ми знаємо про них все: хто що може, який рівень підготовки, сімейне та матеріальне становище, у кого які проблеми. І намагаємося підтягнути, заповнити прогалини в знаннях, допомагаємо вирішувати життєві проблеми. Немає хороших і поганих, всі наші – всі найкращі!

На кафедрі існує правило: з перших курсів долучати до наукової роботи, навчати мислити, ставити запитання і шукати рішення. І приємно бачити, як змінюються студенти, дорослішають, стають фахівцями, перемагають в українських і міжнародних конкурсах (а їх у нас дуже багато). Іноді я запитую бакалаврів, магістрів, які щойно захистилися: «Не шкодуєш, що вибрав нашу спеціальність?» І жоден не сказав, що цей вибір помилковий. Кажуть: «Дякуємо, що колись підказали, запросили саме сюди, а зараз жаль прощатися». І

це не просто слова, це сказано від щирого серця.

Наша кафедра – велика родина! І ось докази: наші випускники у день весілля після реєстрації шлюбу поїхали не до пам'ятників чи скверів, куди зазвичай йдуть молодята, а приїхали разом із гостями на кафедру. Ті, хто працюють в інших містах, приїзять до Харкова і завжди знаходять час завітати на кафедру, побачити викладачів, розповісти про себе, поділитися своїми здобутками чи порадитися, отримати мудру настанову.

Я бажаю усім колегам міцного здоров'я (зараз це особливо важливо), довгих років плідної творчої, наукової активності, любові рідних, поваги близьких людей. Нехай справджуються ваші мрії, виконуються бажання. І завжди з упевненістю дивіться у майбутнє!

Професор Валентина Шевченко.

Сходи нагору – символічно для студентів, які тільки що захистили дипломні проекти спеціаліста. 16 лютого 2010 року.